

云南省普通高等学校“十二五”规划教材

泰语

3

阅读教程

หนังสือเรียนอ่านเอาเรื่องเล่มที่๓

总主编 杨丽周
主 编 陈静怡

重庆大学出版社
<http://www.cqup.com.cn>

内容提要

《泰语阅读教程3》是以增强泰语专业学生阅读兴趣并同时拓展知识面为目的而编写的教材。学生在具备了一定的泰语阅读能力后,应该对泰国文化有一个深入的了解。本册教材一共26篇课文。教材中的每篇课文后都编有词汇,可以让学生更好得理解文章内容;补充阅读可以扩充知识,增加阅读量,提高阅读能力。

图书在版编目(CIP)数据

泰语阅读教程.3 / 陈静怡主编. —重庆:重庆大学出版社,2016.8
高等学校东南亚语种系列教材
ISBN 978-7-5624-9863-6

I. ①泰… II. ①陈… III. ①泰语—阅读教学—高等学校—教材 IV. ①H412.94

中国版本图书馆CIP数据核字(2016)第130638号

高等学校东南亚语种系列教材

泰语阅读教程3

主 编 陈静怡
责任编辑:杨 琪 版式设计:杨 琪
责任校对:杨 琪 责任印制:张 策

*

重庆大学出版社出版发行
出版人:易树平
社址:重庆市沙坪坝区大学城西路21号
邮编:401331
电话:(023) 88617190 88617185(中小学)
传真:(023) 88617186 88617166
网址:<http://www.cqup.com.cn>
邮箱:fxk@cqup.com.cn(营销中心)
全国新华书店经销
重庆市国丰印务有限责任公司印刷

*

开本:787mm×1092mm 1/16 印张:9.5 字数:160千
2016年8月第1版 2016年8月第1次印刷
ISBN 978-7-5624-9863-6 定价:29.00元

本书如有印刷、装订等质量问题,本社负责调换
版权所有,请勿擅自翻印和用本书
制作各类出版物及配套用书,违者必究

前 言

《泰语阅读教程 3》是以增强泰语专业学生阅读兴趣并同时拓展学生知识面为目的而编写的教材。学生在具备了一定的泰语阅读能力后，应该对泰国社会文化有一个深入的了解。学生系统地学习了泰语阅读系列教程前两册后，再来学习本册，会觉得这三册教材相得益彰，由浅入深，循序渐进。本册教材所选的内容贴近生活，单篇课文篇幅适中，但总体阅读量和阅读难度较大，适合有一定泰语基础的学生学习。该教材在编写时，参考了大量的泰文原版书籍，教材中所使用的泰语规范和地道。

本册教材一共 26 篇课文。教材中的每篇课文后都编有词汇，可以让学生更好地理解文章内容；补充阅读可以扩充知识，增加阅读量，提高阅读能力。

本册教材在整个编写过程中得到了云南民族大学东南亚学院院长陆生教授的鼓励和支持，在此表示衷心的感谢。感谢北京大学外国语学院薄文泽教授的热忱帮助，他对教材的编辑提出了建设性意见。感谢云南民族大学东南亚学院杨丽周教授对教材编写的关心和支持。感谢泰国碧武里皇家师范大学塔依·詹塔玛讲师，他在教材的校对中做了大量的核对工作。感谢和晓婷等同学对教材资料的整理。

本册教材得以出版还要感谢重庆大学出版社外语分社的大力支持。

由于编者水平有限，教材难免有错漏之处，敬请各位专家和广大读者指正。

陈静怡

2016 年 6 月

สารบัญ

หมวดประเพณี.....	1
บทที่ ๑ ประเพณี.....	2
บทที่ ๒ วันขึ้นปีใหม่.....	4
บทที่ ๓ วันตรุษสงกรานต์.....	6
บทที่ ๔ วันรัฐธรรมนูญ.....	13
บทที่ ๕ การเวียนเทียนในวันสำคัญทางพุทธศาสนา.....	15
บทอ่านเสริม.....	19
หมวดพฤติกรรม.....	37
บทที่ ๖ ระเบียบวินัย.....	38
บทที่ ๗ การใช้โทรศัพท์.....	45
บทที่ ๘ การใช้ลิฟต์.....	47
บทที่ ๙ การต้อนรับแขก.....	48
บทที่ ๑๐ การนั่งโต๊ะรับประทานอาหาร.....	50
บทที่ ๑๑ การประชุมและการแสดงความคิดเห็น.....	52
บทอ่านเสริม.....	53
หมวดอาเซียน.....	65
บทที่ ๑๒ ภาพรวมองค์การอาเซียน.....	66
บทที่ ๑๓ ประชาคมอาเซียน.....	69
บทที่ ๑๔ สาธารณรัฐประชาชนจีน.....	75
บทที่ ๑๕ ประเทศญี่ปุ่น.....	77
บทที่ ๑๖ สาธารณรัฐเกาหลี.....	80
บทอ่านเสริม.....	82
หมวดวัฒนธรรมไทย.....	93
บทที่ ๑๗ ความหมายของวัฒนธรรมไทย.....	94

บทที่ ๑๘ องค์ประกอบของวัฒนธรรมไทย.....98

บทที่ ๑๙ ลักษณะของวัฒนธรรมไทย.....101

บทที่ ๒๐ เอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทย.....104

บทที่ ๒๑ อิทธิพลของวัฒนธรรมต่างชาติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย.....116

บทอ่านเสริม.....121

หมวดวัฒนธรรมพื้นบ้านไทย.....123

บทที่ ๒๒ วัฒนธรรมพื้นบ้าน.....124

บทที่ ๒๓ ศิลปะพื้นบ้าน.....127

บทที่ ๒๔ การละเล่นพื้นบ้านของไทย.....131

บทที่ ๒๕ วรรณกรรมพื้นบ้าน.....134

บทที่ ๒๖ ภาษาพื้นบ้าน.....136

บทอ่านเสริม.....139

บรรณานุกรม.....143

หมวดประเพณี

习俗篇

เข้าเมืองตาหลิ่ว ต้องหลิ่วตาตาม

入乡随俗

บทที่ ๑

ประเพณี

ความหมาย

ประเพณีหมายถึงความประพฤติที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาจนเป็นที่ยอมรับของส่วนรวม ปรากฏเป็นลักษณะ๓อย่างคือ เอกนิยม หมายถึงความว่ากำหนดให้มีประเพณีอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียวเหมือนกัน ไม่มีประเพณีหลากหลายที่แตกต่างกัน พหุนิยม หมายถึงความว่า กำหนดให้มีประเพณีแตกต่างกันหลากหลาย ต่างกลุ่มต่างมีประเพณีเป็นของตนเอง ไม่จำกัดจำนวนของประเพณี สัมพัทธนิยม หมายถึงความว่ากำหนดให้ประเพณีของชนชาติต่างๆสัมพันธ์กันมีของเก่าเป็นพื้นฐานบ้างมีของใหม่เข้ามาปะปนบ้างเพื่อให้เหมาะสมกับกาลสมัย

ประเพณีแบ่งออกเป็น ๓ ชนิด คือ

จารีตประเพณี หมายถึง ประเพณีที่บรรพชนได้ถือประพฤติกันมาแต่อดีตกาล ถ้าใครฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามถือว่าเป็นความผิด ส่วนใหญ่เป็นหลักศีลธรรมของสังคม ที่สังคมถือว่ามีความสำคัญแก่ส่วนรวม ผู้ที่ฝ่าฝืนจะถูกสังคมลงโทษ เช่น หลักกตัญญูกตเวทีที่บุตรควรมีต่อบิดามารดาเมื่อท่านแก่เฒ่าลง เป็นหน้าที่ของบุตรจะฟังเลื่องคุณ ถ้าบุตรคนใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ ทอดทิ้งให้ท่านลำบากทุกข์ยาก สังคมก็จะโทษบุตรว่า เป็นคนอกตัญญู ผู้นั้นจะถูกสังคมลงโทษโดยไม่มีใครคบค้าสมาคมด้วยหรือขับออกจากสังคมเป็นต้น

ขนบประเพณี คือ ระเบียบปฏิบัติของสถาบันต่างๆ ที่นิยมปฏิบัติสืบๆ ต่อกันมา ทั้งที่กำหนดเป็นระเบียบปฏิบัติโดยตรง และทั้งที่รู้กันโดยปริยาย เช่น ระเบียบแบบแผนของโรงเรียน ของวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัย ของทหาร ตำรวจ และหน่วยราชการ

ต่างๆ เช่น ระเบียบในการรับสมัคร การสอบไล่ การขอจบการศึกษาเป็นต้น ตลอดจนระเบียบกติกาประจำวัดต่างๆ ที่ภิกษุสามเณร เจ้าอาวาสและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ถือปฏิบัติตามมา การล่วงละเมิดขนบประเพณี แต่ละสถาบันจะพิจารณาลงโทษหนักเบาตามกฎหมายที่ได้วางไว้

ธรรมเนียมประเพณีคือประเพณีที่นิยมปฏิบัติสืบต่อกันมาโดยไม่ปรากฏระเบียบแบบแผนอย่างขนบประเพณีไม่ถือเป็นกฎฝัดชัดเจนอย่างจารีตประเพณีเป็นเพียงนิยมประพฤติตามๆกันมา การประพฤติผิดธรรมเนียมประเพณี ไม่เป็นความผิดหรือเสียมากนัก นอกจากถือกันว่าเป็นผู้ขาดการศึกษาอบรมธรรมเนียมประเพณีนั้น ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับกิริยามารยาท การพูด การบริโภค การแต่งกาย การเป็นแขกไปเยี่ยมผู้อื่น การเป็นเจ้าของบ้านในการต้อนรับแขก เป็นต้น

ประเภท

ประเพณีแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท คือประเพณีประจำวัย เช่น ประเพณีวัยเด็ก วัยหนุ่มสาว วัยเบญจเพศ วัยชรา เป็นต้น ประเพณีประจำตัว เช่น ประเพณีการเกิด การบวช การสมรส การตาย เป็นต้น ประเพณีส่วนรวม เช่น ประเพณีการทำบุญตักบาตร การทำบุญเลี้ยงพระ การทอดผ้าป่า เป็นต้น ประเพณีวันสำคัญทางศาสนา เช่น ประเพณีวันมาฆบูชา วันตรุษสงกรานต์ วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา เป็นต้น

ศัพท์และวลี

เอกนิยม 一元论

พหุนิยม 多元论

สัมพัทธนิยม 相对论

หลักศีลธรรม 道德原则

เจ้าอาวาส 住持

ปริยาย 间接

วันมาฆบูชา 万佛节

วันวิสาขบูชา 六月礼佛节

วันอาสาฬหบูชา 三宝节

บทที่ ๒

วันขึ้นปีใหม่

ความหมาย

วันขึ้นปีใหม่ หมายถึง วันแรกของปีตามปฏิทิน ได้แก่วันที่๑มกราคมของทุกปี การทำบุญมักจะทำ๒วัน คือวันที่สิ้นปีเก่าและวันเริ่มปีใหม่

ความเชื่อ

การทำบุญในวันขึ้นปีใหม่เป็นการทำบุญเพื่อแสดงความยินดีโดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อฉลองชีวิตของผู้คนที่สามารถมีชีวิตมาได้อีกหนึ่งปี เป็นการเริ่มทำความดีด้วยการทำบุญโดยหวังว่าจะทำให้ชีวิตเจริญรุ่งเรืองตลอดปีใหม่ที่กำลังจะเริ่มต่อไป เพื่อเป็นการอุทิศส่วนกุศลที่แสดงถึงความกตัญญูกตเวทีต่อบรรพบุรุษของแต่ละบุคคลในฐานะที่เป็นคนที่ควรตอบแทนต่อบุพการี เพื่อเป็นการสืบทอดขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามให้มันคงยั่งยืนตลอดไป เพื่อเป็นการสังสรรค์กับญาติมิตรและเพื่อนบ้านเป็นการแสดงความสนุกสนานรื่นเริง เพื่อความสมัครสมานสามัคคีของหมู่คณะ

ประวัติ

เดิมประเทศไทยกำหนดให้ วันที่๑เมษายนเป็นวันขึ้นปีใหม่มาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๔๓๒ โดยถือว่า วันที่ ๓๑ มีนาคม เป็นวันสุดท้ายของปีเก่า และวันที่ ๑ เมษายน เป็นวันขึ้นปีใหม่ ซึ่งมีการจัดงานฉลองต่อเนื่องกันไป จนถึงวันตรุษสงกรานต์ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๘๔ ได้เปลี่ยนมากำหนดให้ วันที่ ๑ มกราคม ของทุกปีเป็นวันขึ้นปีใหม่ตามแบบสากล และถือปฏิบัติสืบต่อมาจนถึงปัจจุบันนี้

เวลาและโอกาส

การจัดงานทำบุญปีใหม่ ส่วนใหญ่จัด๒วันคืนวันที่๓๑ ธันวาคม เรียกว่าวันส่งท้ายปีเก่าและต่อเนื่องไปถึงวันที่ ๑ มกราคม เรียกว่า วันต้อนรับปีใหม่ของทุกปี

ประเพณีปฏิบัติ

ในวันส่งท้ายปีเก่าจะมีการจัดงานฉลองสนุกสนาน รื่นเริง ไปจนถึงเที่ยงคืนเมื่อถึงเวลา ๒๔.๐๐ น. ทุกคนจะแสดงความยินดีไชโยโห่ร้อง พระสงฆ์ตามวัดวาอารามต่างๆ จะเจริญชัยมงคลคาถาย่อฆ้องกลอง ประโคม เพื่อแสดงความยินดีต้อนรับรุ่งอรุณแห่งชีวิตของประชาชนในปีใหม่ พอถึงเช้าวันที่ ๑ มกราคม ก็จะพากันไปทำบุญตักบาตรที่วัด หรือที่บ้าน หรือชุมชนตามแต่ละกำหนด ในโอกาสปีใหม่มักจะถือปฏิบัติเป็นธรรมเนียมการส่งบัตรอวยพรไปยังญาติมิตรและผู้ที่เคารพนับถือ

ประเพณีสังวร

การตักบาตร ควรยึดถือปฏิบัติตามวิธีการของการตักบาตรที่ได้กล่าวโดยละเอียดไว้แล้ว การฉลองงานปีใหม่ไม่ควรฉลองมากมายเกินขอบเขตจนเกิดอุบัติเหตุหรือก่อความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น การทำบุญในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ถือว่าเป็นการทำเพื่อความสามัคคีของหมู่คณะเพราะฉะนั้นควรนัดหมายให้มีการตักบาตรโดยพร้อมเพรียงกันในชุมชนหรือที่ทำงานเดียวกัน การมอบของขวัญให้แก่กัน ในโอกาสปีใหม่มักจะทำแต่พองามและความเหมาะสมในยุคปัจจุบัน ควรส่งบัตรอวยพรให้แก่กันก็เป็นการเพียงพอแล้ว

คำศัพท์และวลี

อุทิศ 奉献

กุศล 功德

กตัญญูกตเวที 感恩

บุพการี 父母、祖先

รื่นเริง 欢乐

หมู่คณะ 集体

ไชโยโห่ร้อง 欢呼呐喊

วัดวาอาราม 寺院

อุบัติเหตุ 意外事故

พร้อมเพรียง 同心同德

บทที่ ๓

วันตรุษสงกรานต์

ความหมาย

คำว่า “ตรุษ” แปลว่า “ตัด” หรือ “ขาด” ซึ่งในที่นี้ก็หมายถึง วันสิ้นปีเก่าทาง จันทรคติ ตรงกับวันแรม ๑๕ ค่ำเดือน ๔ ส่วนคำว่า “สงกรานต์” แปลว่า “ย้ายขึ้น” หรือ “ก้าวขึ้น” “การย้ายที่” “การเคลื่อนที่” วันสงกรานต์ก็คือ วันที่ดวงอาทิตย์ก้าวขึ้นสู่ราศีเมษถือเป็น วันขึ้นปีใหม่ทางสุริยคติโดยกำหนดเอาวันที่ ๑๓ เมษายนของทุกปีและมักนิยมเรียกวันนี้ ว่า “วันมหาสงกรานต์”

นอกจากนี้ยังมีวันที่เกี่ยวข้องกับประเพณีสงกรานต์อยู่อีก ได้แก่ “วันเนา” คำว่า “เนา” แปลว่า “อยู่” “วันเนา” จึงหมายถึง วันที่ดวงอาทิตย์ได้ก้าวขึ้นมาอยู่ในราศีใหม่เรียบร้อยแล้ว ในที่นี้หมายถึง วันที่ ๑๔ เมษายน ซึ่งถัดจากวันมหาสงกรานต์นั่นเอง อีกวันหนึ่งคือ วัน “เถลิงศก” ซึ่งหมายถึง “วันขึ้นศก” หรือวันเปลี่ยนจุลศักราชใหม่โดยกำหนดให้วันที่ ๑๕ เมษายนเป็นวันเถลิงศก

ความเชื่อ

ด้วยความเชื่อที่ว่า “วันสงกรานต์” เป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทยมาแต่โบราณ ดังนั้นเมื่อ วันดังกล่าวมาถึงชาวพุทธทั้งหลายต่างมีความนิยมยินดีที่มีชีวิตยืนยาวมาได้จนถึงวัน สงกรานต์ จึงพากันประกอบกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นบุญ เป็นกุศล เพื่อให้เป็นสิริมงคลและเป็น การต้อนรับปีใหม่ อาทิเช่น การทำบุญตักบาตร การสรงน้ำพระพุทธรูป การสรงน้ำพระ ภิกษุ การก่อพระเจดีย์ทราย การปล่อยนก ปล่อยปลา งดเว้นการใช้แรงงานสัตว์

เสียง เช่น ช้าง ม้า วัว ควาย เป็นต้น นอกจากนี้ก็มีการรณรงค์เพื่อขอพรจากผู้ใหญ่เป็นการแสดงความกตัญญูต่อผู้ที่ต่อท่านผู้มีพระคุณซึ่งชาวไทยมีความเชื่อว่าจากกุศลกรรมต่างๆ ดังกล่าวนี้นี้จะช่วยให้ชีวิตมีแต่ความสุขความเจริญยิ่งขึ้นไปซึ่งสอดคล้องตามคำสอนในพระวรพุทธศาสนา

ประวัติ

เกี่ยวกับประวัติหรือตำนานของวันสงกรานต์ที่เล่าสืบต่อกันมานั้นจากศิลาจารึกที่วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามมีความโดยย่อว่าในอดีตกาลมีเศรษฐีสองพ่อเมียคนหนึ่งซึ่งอาภัพบุตร ถูกนักเลงสุรา ผู้มีบุตรสองคนซึ่งมีคิวงามดังทองพุดจาเขยเขยเอา โดยกล่าวว่า แม้เศรษฐีจะร่ำรวยสักปานใด แต่ถ้าไม่มีบุตรแล้วกรั้นเมื่อตายไป สมบัติทั้งปวงก็จะสูญเปล่า หาประโยชน์อันใดมิได้ ส่วนเราผู้มีบุตรย่อมประเสริฐกว่าเศรษฐีเกิดความละอายจึงไปบวงสรวงต่อพระอาทิตย์ พระจันทร์ เพื่อขอบุตร ท้ายที่สุดสามปีก็ยังไม่ได้บุตร ครั้นต่อมาในวันสงกรานต์ซึ่งเป็นวันที่พระอาทิตย์ก้าวขึ้นสู่ราศีเมษเศรษฐีได้ไปทำพิธีบวงสรวงต่อต้นไทรริมฝั่งน้ำเพื่ออธิษฐานขอบุตร เทพดาที่อยู่ ณ ต้นไทร มีความเมตตา จึงขึ้นไปเฝ้าพระอินทร์ เพื่อทูลขอบุตรให้แก่เศรษฐีพระอินทร์จึงให้ธรรมาบาลเทพบุตรลงมาปฏิสนธิในครรภ์ของภรรยาเศรษฐี เมื่อคลอดออกมาก็ได้นามว่าธรรมาบาลกุมาร เศรษฐีก็ได้ปลูกปราสาทสูงชันไว้ ณ บริเวณใกล้กับต้นไทรที่ตนไปอธิษฐานขอบุตร ซึ่งแถบนั้นเป็นที่อาศัยของนกเป็นจำนวนมาก เมื่อธรรมาบาลกุมารเติบโตขึ้น ก็สามารถรู้ภาษานกได้ และเรียนจบไตรเทพเมื่ออายุ ๑๗ ขวบ มีความสามารถบอกกาลมงคลต่างๆ ได้

ขณะนั้นชาวโลกต่างมีความนับถือท่านท้าวมหาพรหม กับท้าวกบิลพรหมว่าเป็นผู้ประทานมงคลต่างๆ แก่มนุษย์ เมื่อท้าวกบิลพรหมทราบถึงความสามารถของธรรมาบาลกุมาร จึงได้ลงมาถามปัญหาแก่ธรรมาบาลกุมาร โดยมีสัญญาว่า ถ้าธรรมาบาลกุมารตอบปัญหาได้ท้าวกบิลพรหมจะตัดศีรษะของตนเป็นการบูชา แต่ถ้าธรรมาบาลกุมารตอบไม่ได้ ก็จะต้องตัดศีรษะของธรรมาบาลกุมารเช่นกัน ปัญหาดังกล่าวมีอยู่ ๓ ข้อ คือข้อที่ ๑ เวลาเช้า เราอยู่ที่ใด ข้อที่ ๒ เวลาเที่ยง เราอยู่ที่ใด ข้อที่ ๓ เวลากลางคืน เราอยู่ที่ใด

ธรรมาบาลกุมารก็พยายามขบคิดปัญหานี้อยู่ถึง ๖ วันก็ยังคิดไม่ออกใกล้จะถึงกำหนด ๗ วันตามสัญญา ก็เกิดกลัวอาญาของท้าวกบิลพรหม จึงได้หนีออกจากปราสาท ไปหลบอยู่

ที่ได้ต้นตาลสองต้น บังเอิญที่ยอดต้นตาลต้นหนึ่งมีนกอินทรีสองตัวผัวเมียทั้งอาศัยอยู่ ครั้นพลบค่ำทั้งสองตัวได้ได้คุยกันถึงเรื่องที่จะไปหาอาหารในวันรุ่งขึ้น ซึ่งนกอินทรีตัวผู้ก็พูดว่า พรุ่งนี้เราคงไม่ต้องออกไปหาอาหารไกล เพราะเป็นวันที่ธรรมบาลกุมารจะถูกตัดศีรษะเนื่องจากไม่สามารถตอบปัญหาของท้าวบิลพรหมได้ นางนกอินทรีจึงถามว่าปัญหามีว่าอย่างไรและคำตอบที่ถูกต้องคืออะไร เมื่อนกอินทรีผู้เป็นสามีเล่าถึงข้อปัญหา มีว่าอย่างไรและคำตอบที่ถูกต้องคืออะไร เมื่อนกอินทรีผู้เป็นสามีเล่าถึงข้อปัญหาทั้ง๓ประการแล้ว ก็ได้บอกคำตอบที่ถูกต้องให้ภรรยาของตนฟังว่า“เวลาเช้าราศีอยู่ที่หน้าเวลาตื่นเข้ามนุษย์ทั้งหลายจึงได้เอน้าม้างหน้า เวลาเที่ยง ราศีอยู่ที่อก มนุษย์ทั้งหลายจึงเอน้าม้างและเครื่องหอมมาประพรมที่อก เวลาค่ำราศีอยู่ที่เท้า มนุษย์ทั้งหลายเมื่อจะเข้านอน จึงเอน้าม้างเท้า”

ฝ่ายธรรมบาลกุมารซึ่งได้ยินนกอินทรีทั้งสองคุยกันแล้วก็เกิดความดีใจเป็นยิ่งนัก รีบกลับมายังปราสาท ครั้นวันรุ่งขึ้น ซึ่งเป็นวันสุดท้ายตามสัญญา ท้าวบิลพรหมก็ได้ลงมาเพื่อรับฟังคำตอบจากธรรมบาลกุมารธรรมบาลกุมารก็แก้ปัญหาดังที่ได้ยินมาจากนกอินทรีซึ่งท้าวบิลพรหมก็ยอมรับว่า ถูกต้องทั้ง๓ข้อและยอมเป็นผู้แพ้ตามสัญญาจึงตรัสเรียกธิดาทั้ง๗ให้ลงมาเฝ้าพร้อมกับบอกว่า จะตัดศีรษะของตนตามที่สัญญากับธรรมบาลกุมาร แต่ศีรษะของท่านมีฤทธิ์และอานุภาพมาก หากตั้งไว้บนแผ่นดินไฟก็จะไหม้โลก ถ้าโยนขึ้นไปบนอากาศ ฝนก็จะแล้ง หรือถ้าทิ้งไปในมหาสมุทร น้ำทะเลก็จะเหือดแห้งไป จึงตรัสสั่งให้ธิดาทั้ง ๗ เอาพานแว่นฟ้ามารองรับศีรษะของตน เมื่อท้าวบิลพรหมตัดศีรษะของตนแล้ว นางทงษะธิดาองค์ใหญ่ ก็เอาพานแว่นฟ้ามารองรับแล้วแห่ทักษิณาวรรตรอบเขาพระสุเมรุจากนั้นจึงอัญเชิญไปประดิษฐานไว้ที่มณฑป ถัสนธูลี เขาไกรลาส พร้อมบูชาด้วยเครื่องทิพย์ต่างๆ พระเวสสุกรรมก็ทรงเนรมิตที่นั่นให้เต็มไปด้วยแก้ว๗ประการ ชื่อ ภควดี ให้เป็นที่ประชุมแห่งเทวดาทั้งปวง เหล่าเทวดาก็ได้นมธำเนาะมุลาด มาล้างในสระอโนดาตถึง ๗ ครั้ง แล้วแจกกันสังเวททุกๆ องค์ ครั้นครบกำหนด ๓๖๕ วัน ซึ่งโลกสมมติว่าเป็นปีหนึ่งในวันสงกรานต์ นางเทพธิดาทั้ง ๗ องค์ ก็จะผลัดเปลี่ยนกันมาเชิญพระเศียรท้าวบิลพรหมออกแห่รอบเขาพระสุเมรุทุกปี ธิดาทั้ง๗ของท้าวบิลพรหมซึ่งเราสมมุติเรียกว่า

นางสงกรานต์นั้น มีชื่อต่างๆ ดังนี้ คือ ถ้าปีใดวันสงกรานต์ตรงกับวันอาทิตย์ นางสงกรานต์จะมีชื่อว่าทงษะ ถ้าวันสงกรานต์ตรงกับวันจันทร์นางสงกรานต์จะมีชื่อว่าโคราค ถ้า

วันสงกรานต์ตรงกับวันอังคารนางสงกรานต์จะมีชื่อว่ารากษส ถ้าวันสงกรานต์ตรงกับวันพุธนาง สงกรานต์จะมีชื่อว่า มณฑา ถ้าวันสงกรานต์ตรงกับวันพฤหัสบดี นางสงกรานต์จะมีชื่อว่า กิริณี ถ้าวันสงกรานต์ตรงกับวันศุกร์ นางสงกรานต์จะมีชื่อว่ากิมิทา ถ้าวันสงกรานต์ตรงกับวันเสาร์ นางสงกรานต์จะมีชื่อว่ามโหธร

เวลาและโอกาส

ตามประเพณีเดิมของไทย “วันตรุษ” หมายถึง วันสิ้นปีเก่าทางจันทรคติ คือ วันแรม ๑๕ ค่ำเดือน ๔ ส่วน “วันสงกรานต์” ถือเป็นวันขึ้นปีใหม่ทางสุริยคติ คือวันที่ดวงอาทิตย์ก้าวขึ้นสู่ราศีเมษนั้น ยังแบ่งออกได้เป็น ๓ วัน คือ“วันมหาสงกรานต์”หมายถึงวันที่ก้าวขึ้นหรือย่างขึ้นปีใหม่ตรงกับวันที่ ๑๓ เมษายน “วันเนา” หมายถึง วันที่ถัดจากวันมหาสงกรานต์มา ๑ วัน ซึ่งก็คือวันที่ ๑๔ เมษายน “วันเถลิงศก” หมายถึง วันขึ้นศก ถือเป็นวันเปลี่ยนจุลศักราชใหม่ ตรงกับวันที่ ๑๕ เมษายน ทางราชการกำหนดให้หยุดราชการถึง ๓ วัน คือ วันที่ ๑๒-๑๔ เมษายนของทุกปี

ประเพณีปฏิบัติ

ในวัน “ตรุษ”คือวันแรม ๑๕ ค่ำเดือน ๔ พุทธศาสนิกชนก็จะพากันไปทำบุญตักบาตร ถวายอาหารพระภิกษุสามเณรในตอนเช้า ตอนกลางวันจะมีการเล่นเพื่อความสนุกสนานรื่นเริงต่างๆ เช่น การเล่นช่วงชัย มอญซ่อนผ้าและในบางท้องที่การเล่นก็อาจจะมีไปถึงตอนกลางคืนด้วยเช่นกัน

ส่วน“วันสงกรานต์”ซึ่งถือเป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทยมาแต่เดิมนั้นก็มีความสำคัญและมีความหมายต่อชาวไทยทุกคน มีประเพณีต่างๆ ที่นิยมปฏิบัติกันเนื่องในวันสงกรานต์ เช่น การทำบุญตักบาตร ซึ่งเป็นข้อปฏิบัติที่คนไทยทุกคนได้ประพฤติดปฏิบัติต่อกันมาแต่ครั้งโบราณ เมื่อถึงเทศกาลวันสำคัญอะไรก็แล้งแต่ สิ่งแรกที่คนไทยนึกถึงก็คือ การทำบุญตักบาตร จึงไม่เป็นเรื่องแปลกเลยว่ ทำไมพระพุทธรูปในประเศไทยจึงเจริญรุ่งเรืองมาแต่ครั้งอดีตจนถึงปัจจุบัน แต่การทำบุญเนื่องในวันสงกรานต์ จะทำวัน คือ ในวันที่ ๑๓,๑๔และ ๑๕เมษายนของทุกปีประกอบกับในปัจจุบันนี้รัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีงามของชาติไทยจึงประกาศให้เพิ่มวันหยุดระหว่างเทศกาลสงกรานต์เป็น ๓

วัน ทั้งนี้เพื่อให้ชาวไทยที่ต้องจากถิ่นฐานไปทำมาหากินอยู่ห่างไกลจะได้มีเวลากลับไปเยี่ยมบ้าน และประกอบกิจกรรมต่างๆ เนื่องในวันสำคัญดังกล่าว สำหรับชนที่นิยมทำกันในวันสงกรานต์ก็คือข้าวเหนียวแดงหรือกาละแม สำหรับใช้ทำบุญ และแจกญาติพี่น้อง

การก่อพระเจดีย์ทรายจะทำในวันหนึ่งวันใดก็ได้ระหว่างวันที่๑๓,๑๔,๑๕ เมษายนซึ่งทางวัดมักเป็นผู้กำหนดวันให้ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความพร้อมเพรียงกันผู้ที่ต้องการก่อพระเจดีย์ทรายจะช่วยกันขนทรายมาก่อเป็นพระเจดีย์ขนาดต่างๆกันในบริเวณวัดซึ่งเป็นประโยชน์ต่อวัด เช่น ใช้เพื่อการก่อสร้าง และเพื่อถมพื้นที่วัดให้สูงขึ้นเหล่านี้ถือว่าเป็นบุญกุศลทั้งสิ้น แต่ไม่มีข้อกำหนดว่า จะต้องทำทุกวัด ขึ้นอยู่กับทางวัด หรือชาวบ้านจะเป็นผู้กำหนดนัดหมายให้มีขึ้น

การทำบุญอัฐิ จะมีการนิมนต์พระไปยังสถานที่เก็บอัฐิ เพื่อชักบังสุกุลอัฐิของญาติผู้ล่วงลับไปแล้วและอุทิศส่วนกุศลให้ถ้าไม่มีอัฐิก็ใช้วิธีเขียนชื่อญาติผู้ล่วงลับไปแล้วแทนก็ได้ เมื่อบังสุกุล แล้วก็เผากระดาษแผ่นนั้นเสียเหมือนเผาศพ ในบางแห่งก็นิมนต์อัฐิมาทูลถามสะอาดประพรมด้วยน้ำอบน้ำหอม แล้วนำไปรวมไว้บนศาลาวัด เพื่อให้พระชักบังสุกุล ส่วนมากมักจะทำในวันที่มีการสรงน้ำพระ คือวันสุดท้ายของสงกรานต์

การสรงน้ำพระพุทธรูป จะมีการอัญเชิญพระพุทธรูปสำคัญออกแห่เป็นขบวน ผู้ที่จะสรงน้ำก็จะใช้น้ำสะอาดผสมด้วยน้ำอบน้ำหอมประพรมองค์พระอาจเป็นขณะที่กำลังแห่หรือเมื่อหลังจากได้ประดิษฐาน ณ ประดิพัธน์แล้วก็ได้ การสรงน้ำพระพุทธรูปนิยมทำในตอนบ่ายจนถึงเย็นในช่วงสงกรานต์ ทุกวันส่วนบ้านใดที่มีพระพุทธรูปบูชาก็มักนิยามาทำความสะอาดแล้วประพรมน้ำอบน้ำหอมเป็นการสรงน้ำพระพุทธรูปบูชาที่บ้านด้วยเช่นกัน

การสรงน้ำพระภิกษุสามเณร บางแห่งจะสงฆ์เฉพาะพระผู้ใหญ่เท่านั้น แต่บางแห่งก็จะสงฆ์หมดทั้งวัด การสรงน้ำพระจะใช้น้ำสะอาด ผสมน้ำอบน้ำหอม ขมิ้น รดที่ตัวท่านเหมือนอาบน้ำหรือจะสงฆ์เฉพาะที่ฝ่ามือก็ได้ สุดแล้วแต่ความนิยม และอาจจะถวายผ้าสบงหรือทั้งไตรก็ได้ เพื่อท่านจะได้ครองผ้าที่ถวายหลังจากสรงน้ำเสร็จแล้ว

การปล่อยนกปล่อยปลา นับเป็นการทำบุญอย่างหนึ่งที่แสดงถึงความกรุณาต่อสัตว์ ซึ่งนิยมทำในวันสงกรานต์ บางแห่งจะมีการจัดเป็นขบวนแห่กันอย่างสนุกสนาน

การรดน้ำผู้ใหญ่ เป็นการแสดงคารวะต่อผู้ใหญ่ในครอบครัว หรือผู้ที่เป็นที่เคารพนับถือในหมู่บ้านนั้น จะไปเป็นการส่วนตัวหรือจัดเป็นพิธีขึ้นที่วัด หรือที่บ้านก็ได้แล้วแต่

สะดวก ผู้ร่วมพิธีควรมีผ้า ๑ สร้อยไปมอบให้ท่านพร้อมดอกไม้ รูปเทียน การรดน้ำผู้ใหญ่ อาจจะรดทั้งตัวก็ได้หรือรดเฉพาะฝ่ามือก็ได้ เมื่อเสร็จพิธีท่านก็จะให้ศีล ให้พรแก่ผู้รดน้ำซึ่ง ถือกันว่าเป็นสิริมงคลเนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ของไทยเป็นอย่างยิ่ง

การรื่นเริงในช่วงวันสงกรานต์จะมีการเล่นต่างๆเพื่อความรื่นเริงสนุกสนานเป็นการพักผ่อนหย่อนใจหลังจากที่ต้องเหน็ดเหนื่อยกับการทำงานมาทั้งปี อีกทั้งเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ในหมู่บ้านและเป็นการช่วยอนุรักษ์ประเพณีและการเล่นของไทยเอาไว้ การเล่นในช่วงสงกรานต์ก็มี เช่น การเล่นช่วงเช้า หรือลูกช่วงมอญ ซ่อนผ้า ซักเย่อ การเข้าทรงแม่ศรี การร้องรำทำเพลง การเล่นส่บ้า และอื่นๆ ตามความนิยมของแต่ละท้องถิ่น

การเล่นสาดน้ำก็ถือเป็นการเล่นสนุกสนานรื่นเริงอันเป็นสัญลักษณ์ของวันสงกรานต์จะเริ่มเล่นสาดน้ำกันตั้งแต่เริ่มวันสงกรานต์เลยทีเดียวเช่นตอนหลังจากสงกรานต์พระพุทธรูปและในวันสุดท้ายของสงกรานต์หลังจากสงกรานต์พระภิกษุสามเณรเสร็จแล้ว น้ำที่ใช้ควรเป็นน้ำสะอาดผสมน้ำอบน้ำหอมด้วยเพื่อให้เป็นที่พอใจในหมู่ผู้ที่เล่นสาดน้ำกันโดยไม่ถือเป็นเรื่องเสียหาย

การแห่นางแมวนิยมทำในภูมิภาคที่เกิดภาวะแห้งแล้งอยู่เป็นประจำผ่านทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคอื่นๆ เพราะนอกจากเชื่อว่าเป็นการขอฝนแล้วยังให้ ความสนุกสนานรื่นเริงแก่ผู้ร่วมในขบวนแห่และผู้พบเห็นอีกด้วย

ประเพณีสงกรานต์

ควรให้ความสำคัญแก่วันตรุษสงกรานต์ เพราะถือเป็นวันขึ้นปีใหม่อันเก่าแก่ของไทย และนับว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ปัจจุบันนี้ทางราชการได้กำหนดให้มีวันหยุดในวันสงกรานต์ถึง ๓ วันชาวไทยทุกคนจึงควรประพฤติปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ อันเป็นประเพณีที่ดีงามเพื่อให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกหลานที่จะเป็นผู้สืบทอดประเพณีนี้ต่อไปในภายหน้า

ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปได้เข้าใจถึงคุณค่าประเพณีและการปฏิบัติตนอย่างถูกต้องในประเพณีตรุษสงกรานต์เมื่อเห็นการปฏิบัติที่ผิดเพี้ยนออกไปที่น่าจะเป็นผลเสียหายต่อวัฒนธรรมไทยก็ควรรีบแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง

ควรมีการส่งเสริมการเล่นพื้นบ้านต่างๆ โดยอาจให้ผู้ใหญ่ที่รู้จักการเล่นแบบเก่าที่ยังใช้ได้ในยุคปัจจุบันได้มาสาธิต หรือเล่นเป็นตัวอย่างให้ดูเพื่อให้เยาวชนหรือ หนุ่ม

สาวได้เล่นตามได้ และควรมีการส่งเสริมการเล่นนี้ในโรงเรียนทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

การเล่นทุกอย่างควรเล่นอย่างสุภาพแสดงถึงอัธยาศัยไมตรีเพื่อให้เกิดความสามัคคี ไม่ก่อความทุกข์ความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นในช่วงเทศกาลวันตรุษสงกรานต์จะมีการเดินทางกันเป็นจำนวนมากทำให้การจราจรติดขัดและอาจเกิดอันตรายในการเดินทางได้ง่ายเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยควรให้คำแนะนำชี้แจงให้ถูกต้องและหาทางแบ่งเบาปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางที่มักเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปีให้เหลือน้อยที่สุดซึ่งก็ถือว่าเป็นการช่วยส่งเสริมประเพณีตรุษสงกรานต์ได้อีกทางหนึ่งด้วย

คำศัพท์และวลี

ราศีเมษ 白羊宮

จุลศักราช 小历

อาภัพบุตร 无后

เยาะเย้ย 讥讽

ประเสริฐ 杰出

ความละอาย 惭愧

บวงสรวง 祭祀

อธิษฐาน 祷告

ต้นไทร 榕树

ปฏิสนธิ 投胎

ปราสาท 宫殿

ไตรเทพ 三吠陀

อาญา 刑罚

ต้นตาล 糖棕树

อินทรี 鹰

ฤทธิ์ 神通

อานุภาพ 法力